

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนักการศึกษาทางเห็นพ้องกันว่า เด็กทุกคนย่อมจะมีความคิดสร้างสรรค์¹ สุชา จันทน์เอม และ สุภางค จันทน์เอม กล่าววา

ความคิดสร้างสรรค์ (Creative) คือการแสดงออกถึงสิ่งที่อยู่ในตัวเองออกมา อาจจะเป็นการผลิต การตกแต่ง หรือ การออกความคิดใหม่ ๆ ซึ่งมีอยู่ภายในความคิดของแต่ละคน การสร้างสรรค์เป็นสมบัติประจำตัวของเด็กทุกคน เป็นสิ่งที่ติดตัวไปเรื่อย ๆ การสร้างสรรค์ของเด็กจะพัฒนามาพร้อม ๆ กับความเจริญเติบโตของเด็ก ถ้าเด็กได้รับการส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับโอกาส เด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น²

โรเบิร์ต ดี สโตรม (Robert D. Strom) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของความคิดสร้างสรรค์อีกข้อหนึ่งว่า ทุกคนมีศักยภาพ ทางความคิดสร้างสรรค์ แต่อาจมีปริมาณ

¹ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์," วิทยารย (ธันวาคม 2516) : 23.

² สุชา จันทน์เอม และ สุภางค จันทน์เอม, "การแสดงออกทางสร้างสรรค์ของเด็ก," จิตวิทยาเด็ก (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประสานมิตร), หน้า 90.

ต่าง ๆ กัน ถ้าศักยภาพได้รับการส่งเสริมก็จะช่วยให้เกิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์¹
 เช่นเดียวกัน โทมัส พี. ทาดินา (Tomas P. Tadina) เชื่อว่า เด็กที่มีความคิด
 สร้างสรรค์สูง และโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงนั้น จะต้องได้รับการส่งเสริม
 ให้คุณลักษณะสมรรถภาพทางด้านความคิดสร้างสรรค์ได้พัฒนาเต็มที่²

จากที่กล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์นั้นมิใช่ความสามารถ
 เฉพาะของเด็กเพียงบางคนเท่านั้น แต่เป็นความสามารถที่เด็กทุกคนมีได้ในระดับที่แตกต่าง
 กัน นอกจากนี้ ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กแต่ละคนสามารถพัฒนาไปจนถึงขีดสุดได้ ถ้าได้
 รับการส่งเสริม และสนับสนุนอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับโอกาส

อาร์ รังสินันท์ ได้กล่าวว่า ระยะเวลาของชีวิตเด็ก หรือระยะก่อนวัยเข้าเรียน
 เป็นระยะที่สำคัญ และมีความหมายยิ่งต่อชีวิต เป็นระยะที่พ่อแม่ทำงานร่วมกับลูกได้อย่างดี
 ที่สุด และมีผลอันยิ่งใหญ่ต่อพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์³ ลักษณะและคณะ ได้

¹ Robert D. Strom, Psychology for the Classroom,
 (Englewood-Cliffs: Prentice-Hall, 1969), p. 247.

² Tomas P. Tadina, "Developing Creativity in Children,
Education Quarterly (College of Education University of the
 Philippines, XVII, 1969), p. 58.

³ อาร์ รังสินันท์, "บทบาทของพ่อแม่และครูต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก,"
คุรุปริทัศน์ (พฤศจิกายน 2520) : 48.

ทอร์รานซ์ (Torrance) ได้อ้างถึง ลิกอนและคณะไว้ตอนหนึ่งในเรื่อง พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กอายุ 4-6 ปี ว่าผู้ปกครองจะมีส่วนร่วมในการ เรียนรู้อะไรต่าง ๆ ร่วมกับเด็กและช่วยเด็กในการค้นหาคำตอบที่ถูกต้อง อายุช่วงนี้เป็น ช่วงที่เหมาะสมในการส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ แรงกระตุ้น สามารถชักนำให้เกิดได้โดยการวางแผน รวมทั้งการแสดงออกอย่างรอบคอบ¹

นอกจากนี้ มาตรการและผู้ปกครองจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของเด็กแล้ว ทางโรงเรียนผู้บริหารและครู ตลอดจนผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ก็มี บทบาทสำคัญเช่นเดียวกัน

ฮิลเดรท ไซ.เกอร์ทรูด (Hildreth H. Gertrude) มีความเห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมให้ดีขึ้นได้โดยการสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระ ไม่ถูกควบคุมจากระเบียบวินัยที่เคร่งครัดจน เกินไปและการส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง²

ออสซูเบล พี.เดวิส (Ausubel P. Davis) ได้กล่าวถึงบทบาทของ โรงเรียนว่าโรงเรียนช่วยให้เด็กได้ค้นพบความคิดใหม่ ๆ และสามารถพัฒนาศักยภาพ ในห้องงามได้เต็มที่ ทั้งยังไม่เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนเรียนวิชาการต่าง ๆ

¹ E.P. Torrance, Guiding Creative Talent (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1964), p.89.

² Hildreth H. Gertrude, Introduction to the Gifted (New York : Mc.Graw-Hill, 1966), p.549.

มาก ๆ เพื่อเสริมสร้างหรือพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในชั้นนักเรียน ซึ่งยอมเป็นไปไม่ได้
 ๕๕ เพราะองค์ประกอบที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในชั้นเรียนนั้น อยู่ที่เทคนิค หรือ
 วิธีการสอนของครู และวิธีการสอนเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์นั้นก็มีเพียงบางแบบ
 ๕๖ ใดแก่ ขบวนการที่ครูเราให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมด้านศิลปะ การเขียน และวาดภาพ
 ในลักษณะของการสร้างสรรค์เท่านั้น ๑

✓ นอกจากนี้ เลสเตอร์ ดี. โครว์ และ อลิส โครว์ (Lester D. Crow
 and Alice Crow) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า

การแสดงผลออกทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กมีหลายแบบ เช่นการประดิษฐ์
 การวาดภาพ การระบายสี การเขียน คนตุ๊ก และการเล่นหุ่น การพัฒนาความคิด
 ๕๗ สร้างสรรค์ในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วจะพัฒนาไปไทมากน้อยเพียงไร
 ๕๘ ขึ้นอยู่กับการส่งเสริม และสนับสนุนในชั้นแรก ๒

จากข้อความดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความคิด
 ๕๙ สร้างสรรค์ของเด็ก ก็คือ บิดามารดา ผู้ปกครอง ครู และผู้ใกล้ชิดเด็กทุกคน ดังนั้น
 ๖๐ ถ้าทุกคนให้ความเอาใจใส่ ส่งเสริม และสนับสนุนเด็กอย่างถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรก ก็
 ๖๑ จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เจริญถึงขีดสุดได้

1

Ausubel P. Davis, Educational Psychology : A
 Cognitive View Holt (New York : Rinehaet and Winston,
 1968), p.558.

2

Lester D. Crow and Alice Crow, Child Psychology
 (New York : Barnes & Noble, 1953), p.109.

เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณสมบัติที่ตกตัวแก่ทุกคนมาแต่กำเนิด แต่ไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนเท่าที่ควร จึงเป็นทนายเสียศักยภาพที่ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร โลกลาวไวว่า "ความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์ของคนเรานั้นได้สูญหายไปมากแล้ว โดยไร้ประโยชน์ เพราะขาดการส่งเสริม สนับสนุน หรือ เพราะถูกทำลายให้หมดไป หรือเพราะถูกจำกัดโอกาสแสดงออก"¹ ทนายเหตุนจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะหาวิธีการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กผู้วิจัยสนใจในเรื่อง แบบฝึกหัดภาพซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ แต่ยังไม่มียุติเตรียมเรียงหรือสร้างขึ้นเลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกหัดภาพเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบฝึกหัดภาพที่มีประสิทธิภาพต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย และให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ทฤษฎีและแนวเหตุผล

ในวงการศึกษและผู้สนใจศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ได้อธิบายความคิดสร้างสรรค์ใน 3 ลักษณะคือ

1. ลักษณะทางกระบวนการ
2. ลักษณะทางผลิตภัณฑ์
3. ลักษณะของบุคคล

ลักษณะทางกระบวนการ

เจ. พี. กิลฟอร์ด (J.P.Guilford) ได้กล่าวว่า การคิดที่สำคัญ
ที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์คือ การคิดแบบเนกนัย และความสามารถในการคิด
แปลงรูป โดยอธิบายลักษณะการคิดแบบเนกนัย (Divergent thinking)
ว่ามองค้ประกอบดังนี้

ก. มีความคล่องในการคิด (Fluency) คือ ความสามารถของสมอง
ในการคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว

ข. มีความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) คือความสามารถของ
สมองในการคิดหาคำตอบได้หลาย ๆ ประเภท หรือ หลาย ๆ ทิศทาง

ค. มีความคิดริเริ่ม (Originality) คือความสามารถของสมองใน
การหาคำตอบที่แปลกใหม่ และเป็นคำตอบที่ไม่ซ้ำกับคำตอบของผู้อื่น ¹

ลักษณะทางผลิตภัณฑ์

เอลเลียต เอ็น.ไอสเนอร์ (Elliot N. Eisner) กล่าวว่า
ผลิตภัณฑ์จะชี้ให้เห็นว่า ผู้ใดควรได้รับการเรียกว่า ผู้สร้างสรรค์ เขากล่าวถึงข้อตกลง
เบื้องต้นเกี่ยวกับงานของนักจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ไว้ 3 ประการ คือ

¹ J.P.Guilford, and Mary L, Tenopor, "Implications of Structure of Intellect Model for High School and College Students," Teaching for Creative Endover Edited by Willean B. Michael (Bloomington and London: Indiana University Press, 1968), p.138.

ก. ความคิดสร้างสรรค์มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์เฉพาะที่เฉพาะส่วนน้อยเป็นเจ้าของ หากแต่เป็นสมรรถภาพซึ่งมนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของในบางระดับ

ข. ความคิดสร้างสรรค์เป็นผลทั้งจากความคิดในส่วนของผู้คิดอย่างสร้างสรรค์ และการตัดสินใจของผู้

ก. ความคิดสร้างสรรค์ในสายตาของนักวิจัยนั้นจะคงไว้ได้¹

นอกจากนี้ ไทเลอร์ (Tylor) ยังได้ให้ความเห็นว่า ผลของความคิดสร้างสรรค์นั้นไม่จำเป็นจะต้องถึงขั้นสูงสุด แต่อาจเป็นขั้นตอนหนึ่งใน 5 ขั้นตอนไปนคือ

ขั้นที่ 1 แสดงออกมาอย่างอิสระในความคิดริเริ่ม โดยไม่ต้องคำนึงถึง

คุณภาพของผลงาน

ขั้นที่ 2 งานที่เป็นผลผลิตที่ค่อนข้างดีที่ทักษะบางอย่าง

ขั้นที่ 3 งานขั้นประจักษ์รู้จักคนสิ่งใหม่ ๆ โดยไม่ซ้ำแบบใคร

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงงานขั้นที่ 3

ขั้นที่ 5 กิจสิ่งที่เป็นามธรรมขั้นสูงสุด กิจหลักการใหม่ ๆ²

1

Elliot N. Eisner, "Research in Creativity: Some Findings and Conceptions, in Charles R. Day and William D. Ward, Studies in Developmental Psychology. (Buckly: Mc, Cutchan Publishing Corporation, 1968), pp. 349-355.

2

Tonance, Guiding Creative Talent, p. 5.

ลักษณะของบุคคล

โรยมอนท เอฟ.เกล (Raymond F. Gale) กล่าวว่า "ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะที่มีอยู่ในเด็กทุกคน และสามารถส่งเสริมให้เจริญงอกงามได้ เขายังได้กล่าวต่อไปว่า ความคิดสร้างสรรค์มีใตภายใต้ความกดดัน ของนิทานมารคา แต่เป็นพฤติกรรมที่ได้รับมาภายหลัง เช่นเดียวกับบุคลิกภาพของมนุษย์" ¹

แอนน์ อนัสตาซี (Anne Anastasi) กล่าวว่า "บุคลิกความคิดสร้างสรรค์เป็นบุคลิกที่ไวต่อปัญหา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความสามารถในการคิดได้อย่างคล่องแคล่ว ตลอดจนมีความสามารถในการยืดหยุ่นความคิด" ²

การวิจัยในประเทศไทย กรมการฝึกหัดครูได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยในระดับชั้นอนุบาล - ป.4 ผลการวิจัยในด้านพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ ปรากฏว่า เมื่ออายุเพิ่มขึ้น ความคิดคล่องตัวจะสูงขึ้น และเห็นความแตกต่างได้ชัดเจน ส่วนความคิดริเริ่มนั้นจะสูงในระดับอนุบาล และลดต่ำสุดที่ ป.1 แต่จะเริ่มสูงขึ้นเมื่อ ป.2 และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึง ป.4 ส่วนการพัฒนาความคิดที่แตกต่างนั้นจะพัฒนาสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่จะเป็นไปอย่างเชื่องช้า ³ ความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าว

¹ Raymond F. Gale, Developmental Behavior : A Humanistic Approach (New York : The Macmillan Company, 1960), p. 431

² Anne Anastasi, Differential Psychology (New York : The Macmillan Company, 1958), p. 353.

³ กรมการฝึกหัดครู, การวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยในระดับอนุบาล - ป.4 (กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู, 2522) หน้า ก.

จะเห็นได้ว่า เป็นสิ่งที่จะสามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ และความคิดทางภาวะสร้าง
สรรคน สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ด้วยการฝึกฝน ชิน ทิวารี และ มัลลี เวชชาชีวา กล่าว
ว่า คนส่วนมากยังไม่ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างเต็มที่ ยังคงสามารถ
ที่จะบรรลุไปได้มากมาย ด้วยการฝึกฝน และคนเราจะแสดงภาวะสร้างสรรค์ออกมาได้
มากขึ้นเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยแห่งการกระตุ้นเตือนด้วย ¹

จากแนวเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญในการสร้างแบบฝึกหัด
วาดภาพ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดคล่องตัว ความคิดริเริ่ม และ
ความคิดละเอียดละออแก่เด็กปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้ง
รอบเช้า และรอบบ่าย โรงเรียนอนุบาลวัดปิ่นนาถ จำนวน 59 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือก
โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย
2. แบบฝึกวาดภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อฝึกนักเรียนทางด้านความคิดคล่อง
แฉ่ว ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดละออ ทั้งนี้โดยมุ่งให้สอดคล้องกับแบบสอบ
ความคิดสร้างสรรค์ควารูปภาพแบบ A ของ ดร.พอล อี.ทอรรานซ์ ซึ่งใช้เป็นแบบสอบ
ก่อนและหลังฝึกด้วย
3. แบบฝึกวาดภาพที่ใช้เวลาในการฝึก 3 สัปดาห์ตั้งแต่วันที่ 4 กุมภาพันธ์ ถึง
26 กุมภาพันธ์ 2523

¹
ชิน ทิวารี และ มัลลี เวชชาชีวา, "ภาวะสร้างสรรค์," วารสาร
รัฐประศาสนศาสตร์ ฉบับพิเศษ 2507 (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2509), หน้า 412-413.

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนของประชากรในระดับปฐมวัย เนื่องจาก โรงเรียนอนุบาลวัดปริณายก เป็นโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา มีการเรียนสองระดับ คือ อนุบาล และ อนุบาล โรงเรียนตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่ ถนนราชดำเนิน ติดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้จึงมีนักเรียนอนุบาลเป็นจำนวนมากประมาณ 200 คน และผู้ปกครองนักเรียนมีฐานะและอาชีพต่าง ๆ กัน

2. แบบฝึกหัดภาพสร้างชิ้นสร้างโดยยึดทฤษฎีสमรรรภาพทางสมองของกิลฟอร์ด ทางด้านการคิดแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) ในเรื่องรูปร่าง (Figural) ซึ่งผลของการคิดออกมาในรูปของหน่วย (Units) ชั้น (Classes) ความสัมพันธ์ (Relations) ระบบ (Systems) การแปลงรูป (Transformations) และการแสดงนัย (Implications)

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

แบบฝึกหัดสร้างชิ้นใช้เวลาในการฝึกกระยะสั้น ซึ่งถ้าได้ใช้เวลาในการฝึกเป็นเทอม หรือตลอดภาคการศึกษาจะได้แบบฝึกหัดช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้เต็มที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้แบบฝึกหัดภาพเพื่อส่งเสริมความคิดเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย
2. เป็นแนวทางให้บิดา มารดา ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ได้ส่งเสริมและสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กดั่งแต่เล็ก ๆ
3. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกความคิดสร้างสรรค์ของเด็กกระชั้นตอน ๆ

คำจำกัดความ

แบบฝึกหัดวาดภาพ คือ แบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับการฝึกความสามารถในการสังเกต โดย การสังเกตหาความสัมพันธ์ของภาพที่กำหนดให้ และ การจัดกลุ่มของภาพที่มีลักษณะ รูปทรงเหมือนกันให้อยู่ในพวกเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นแบบฝึกหัดทักษะในการวาดภาพใน ด้านความคิดคล่องตัว ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดละออ โดยการวาดขอเติมส่วน ของภาพที่กำหนดให้เป็นสิ่งเร้า การวาดภาพจากรูปทรงที่กำหนดให้ การวาดภาพจากการ ประกอบรูปทรงต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และการวาดภาพโดยตกแต่งออกแบบรายละเอียดใน ภาพที่กำหนดให้ การวาดภาพโดยใช้กระดาษตัดปะเป็นส่วนหนึ่งของภาพวาด และการ วาดภาพอย่างอิสระจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ แบบฝึกหัดวาดภาพนี้จะสนองความต้องการ ของเด็กในการแสดงออกอย่างอิสระ และมีส่วนช่วยให้เด็กได้พบความสำเร็จ ความภาค ภูมิใจในความสามารถของตนเอง ตลอดจนเกิดความสุขสนุกสนานในการทำงาน

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหลายทิศ หลายทาง ซึ่งความสามารถประกอบควย

ความคิดคล่องแคล่วหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดได้อย่างรวดเร็ว และมีปริมาณการตอบสนองไ้มากกว่า

ความคิดริเริ่ม หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดสิ่งแปลกใหม่ และแตกต่างไปจากความคิดง่าย ๆ ขรรมคา และแตกต่างจากบุคคลอื่น

ความคิดละเอียดละออ หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่ง หรือ ขยายความคิดหลักให้มีความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ความคิดอเนกนัย หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถให้ขอ มูลต่างๆได้โดยไม่จำกัดจำนวนจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่อยู่ในวัยก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในที่นี้ เป็นเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนอนุบาลวัดปริณายก ซึ่งมีอายุระหว่าง